

Saksağan

– Mustafa IŞIK · 30 Aralık 2010

Bazıları için "Kargadan başka kuş tanımaz" derler. Biz de "karga" deriz ama aslında kargayı tanımaz; tanıdığımızı sanırız. "Neden bilmeyelim ki!" diyebilirsiniz. İlk hecelerimiz, ilk ezberimiz onunla başlamıştı. Sizleri bilmem ama bizim kuşak -60'lı yıllar- alfabenin sonunda uçuş denemesini "Karga karga gak dedi / Çık şu dala bak dedi" diyerek yapardık.

Otuz yaş sonrasında Edirne'ye gitmiştim ve gerçek kargayı o zaman tanıdım. Meğer karga başkaymış; karga diye bildiğim kuş saksağanmış! Aslında saksağanla da ilgili deyişlerimiz vardı. Mesela, "Dam başında saksağan; vur beline kazmayı!" derdik; ama saksağanı bilmezdik. Aslında bizim, karga diye bildiğimiz kuş saksağanmış.

Dam başında saksağan; vur beline kazmayı deyiminin anlamı olan "Ne alaka?!..." yorumuyla söze başlıyoruz. Şöyle ki, "alakarga" diyerek biraz kargaya yaklaştırdığımız saksağanın aslında kendine özgü bir yürüyüşü varmış. Bir ara keklığı görmüş; kayar gibi yürüyüşüne özenmiş; "Keklik gibi kayayım" demiş ama bu arada kendi yürüyüşünü unutuvermiş. Bu yüzden, bir kayar bir sekermiş.

3 kıtadan, 30 kadar ülkeden gelen öğrencilerin bulunduğu bir okulda görev yapıyorum. Bunlardan bir de komşumuz sayılan; ülkemizde aynı ırktan vatandaşlarımız bulunan Gürcistan. Halkının çoğunluğu Hıristiyan olan bir ülke. Buradan birçok öğrenci geçen yılı Kayseri'mizde geçirdi. Geçenlerde biri bana sordu: "Hocam, siz neden yılbaşı kutlamıyorsunuz?" Dil sorunu olabileceğini düşünerek "Ben mi, biz mi?" diye sordum. "Siz yani ülkeniz" dedi. "Kutlanıyor ama siz İmam-Hatip Lisesi öğrencisi olarak bize yakın bir çevrede yaşıyorsunuz; kutlayanları göremiyorsunuz. Yılbaşı programı yapan otellerde, tuzu kuruların oturduğu mahal ve mahallelerde kalmıyorsunuz. İsteyenler kutluyor. TV'lerde bunu izleyebilirsiniz. Ancak halkı Hıristiyanlar devletler gibi, toplum halinde kutlanmadığı doğru." dedim.

Sonra sorusuna soruyla cevap verdim: - Sizde yani ülkenizde kutlanıyor mu? – Evet. – Niçin kutluyorsunuz? – Yeni bir başlangıç; bir yıl bitiyor, yeni bir yıl için sayfa açıyoruz. – Ne yapıyorsunuz? – Yiyor, içiyor; eğleniyoruz. – Ne yiyor, ne içiyorsunuz? – Pasta yiyor, içki içiyoruz. – Müslümanların içkinin haram olduğu konusunda anlaşmazlığı yok; içenler bile haram olduğunu bile bile içer. İçkinin zararlı olduğunu kör gördü, sağır duydu. Siz içkinin haram olduğunu bilmiyor musunuz? – Ama yılbaşı bu. – Tamam, yılbaşı ama neden yılbaşı? – İsa Mesih o zaman doğmuş. – Güzel. İsa (a.s.) Allah'ın elçisi. Dünyaya gelişi o kadar önemli ki tarihte bir takvim başlangıcı olmuş. Bu kişinin doğduğu gün ya da gecede, O'nu yaratan, elçi yapan Allah'ın buyruklarını çiğneyerek kutlanırsa İsa Mesih bundan hoşnut olur mu? – Olmaz. – Türkiye'de yılbaşı kutlanıyor. Muhafazakâr diye bilinen

Kayseri'de yılbaşı kutlanıyor. Sizin ülkenizde olduğu kadar olmasa da kutlanıyor. Bak sizin ülkenizin bayrağında 4+1 yani 5 tane haç var. Bizim bayrağımızda ise hilal. Haç, Hıristiyanlığın semboldür; hilal İslam'ın sembolüdür." diye cevap verdim. Hz. Muhammed (s.a.s.) bir vesile ile: "Bir kavme benzeyen o kavimden sayılır" buyurur. Dava arkadaşlarından biri sorar: "Benzeyemese de mi?" – "Evet" cevabını verir. Çünkü kendine has kimliğini yitirmiştir. "Suyun rengi, kabın rengidir" sosyolojik gerçeğinden hareketle, ben bu ülkede yetiştim. Düşündüklerimle yazdıklarımın, söylediklerimle yaptıklarımın uyum

sağlamadığı doğru ise şaşmamak gerekir. Çünkü ben saksaganla özdeşim.

Kimlik deyince sormam gerekir: Ben kimim?

Ben "İçki içmeyenin –bırak TRT müdürü olmayı; medenî olamayacağı" savıyla dayatılan bir ülkede yetiştim.

Ben 30 yaşından sonra, yurtdışına çıkış nedeniyle, uçağa binebildim. Ben hostesin host'unun da olduğunu -İtalya gibi kadın/erkek çizgisi yakın bir ülkede- bu yaştan sonra öğrenebildim. Siz hâlâ bu yaşınızda ve şu yıllarda, uçakta host gösterebilir misiniz? Sekreterler bile son yıllara kadar öyleydi.

Ben, "kapitalsiz kapitalist" olarak yetişen gençlerin olduğu bir ülkede, Rusya'da bile öğretmenlerin sendikasının olduğunu 35 yaşından sonra öğrendim. 40'ından sonra bize de sendika geldi ama o da "sarı sendika" oluverdi. 6 saniyede üye olduğum sendikadan 6 ayda ayrılabilirdim.

Ben, öğretmen olduğum halde, Almanya'da öğrencilerin kravat takmak zorunda olmadığını ömrümün yarısından sonra öğrendim. Geçen yıllarda, "Kim 500 milyon ister" yarışmasında kravatın Hırvat'tan geldiğini bilemeyen yarışmacıya hiç üzülmedim. 40 yıldır "medeniyet yuları" diye boynuma taktığım kravatın aslını ben de bilemezdim. Bildiğim tek şey, Avrupa'dan gelmeydi.

Anlaşılan ben çok cahil kalmışım; umarım siz değilsiniz. Sonuç olarak biz "kekliğe özenirken kendi yürüyüşünü de unutan" saksagana benzedik.